

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **NORTH VIDEO s.r.o.**, IČO: 445 68 843, se sídlem Mezní 3430/3a, Ústí nad Labem, zast. Mgr. Emilem Doleželem, advokátem, se sídlem Jana Masaryka 252/6, Praha 2, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 5. 2018, č. j. 23987/18/5000-10480-710970, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 11. 1. 2022, č. j. 15 Af 37/2018-79,

t a k t o :

- I. V řízení se pokračuje.
- II. Rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 11. 1. 2022, č. j. 15 Af 37/2018-79, se zrušuje a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Shrnutí předcházejícího řízení

[1] Žalovaný shora označeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil platební výměr Finančního úřadu pro Ústecký kraj (dále též „správce daně“) ze dne 26. 10. 2017, č. j. 2219913/17/2500-31471-507178, kterým bylo žalobci vyměřeno penále ve výši 8.700.000 Kč za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu, v níž mimo jiné uvedl, že soud musí zkoumat zákonnost odvodu za porušení rozpočtové kázně jako prvotní otázku a bez ní nelze rozhodnout o oprávněnosti napadeného rozhodnutí. Krajský soud v Ústí nad Labem označeným rozsudkem žalobu zamítl. Uvedl, že s předmětem přezkumu je rozhodnutí o penále. Ve věci přezkumu rozhodnutí o odvodu bylo vedeno samostatné soudní řízení, ve kterém nebyly námitky žalobce proti uložení odvodu shledány důvodnými. Proto není možno se v nyní projednávané věci těmito námitkami směřujícími proti uložení odvodu zabývat.

[3] S odkazem na rozsudek NSS ze dne 12. 7. 2004, č. j. 3 Afs 14/2004–53, č. Sb. 377/2004 NSS, dospěl krajský soud dále k závěru, že součástí výroku platebního výměru byla i příloha č. 1 platebního výměru, která byla takto nazvána a v záhlaví označena jednacím číslem rozhodnutí, a na které je uveden a odůvodněn výpočet penále. Žalovaný byl povinen vycházet z platebního výměru správce daně ze dne 26. 1. 2017, č. j. 107001/17/2500-31471-507178, a rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 9. 2017, č. j. 41567/17/5000-10480-710970 (ve věci odvodu za porušení rozpočtové kázně), které nabyly právní moci dne 29. 9. 2017, neboť šlo o pravomocná rozhodnutí nadaná presumpcí správnosti. Námitka žalobce, podle které měli správce daně a žalovaný při vyměřování penále vycházet z odlišné částky odvodu a též jiných dnů, kdy mělo dojít k porušení rozpočtové kázně, směřuje proti samotnému posouzení odvodu za porušení rozpočtové kázně, a proto není pro projednávanou věc relevantní. Správcem daně provedený výpočet penále vychází z výše vlastního pravomocně stanoveného odvodu za porušení rozpočtové kázně a z počtu dnů prodlení žalobce s tímto odvodem, což je zcela v souladu s citovanou právní úpravou. Konečná výše penále pak nepřevyšuje samotný odvod za porušení rozpočtové kázně. Soud proto ve výši penále ani v jeho výpočtu neshledal žádné pochybení. Námitkou zjevně nepřiměřené a likvidační výše uloženého penále se soud nemohl zabývat, neboť byla uplatněna až při jednání, tedy po uplynutí lhůty pro podání žaloby dle § 72 odst. 1 s. ř. s.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[4] Žalobce (dále též „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu **kasační stížností**, ve které předně namítl jeho nepřezkoumatelnost. Soud se nezabýval námitkou chybného výpočtu penále, kdy penále nemohlo být vypočítáno od 1. 3. 2010 z částky celých 8.700.000 Kč. Nezabýval se ani námitkou likvidační výše penále. Žalobu je třeba brát jako celek, včetně obsahu a odůvodnění žádosti o přiznání odkladného účinku, a to posuzovat také jako žalobní námitku. Krajský soud neprovedl ale ani neodmítl stěžovatelem navrhané důkazy, jedná se tak o opomenuté důkazy.

[5] Soud nerespektoval vymezení rozsahu přezkumu správní žalobou a nezabýval se důvodností námitek směřujících do nezákonnosti rozhodnutí o vyměření odvodu pro porušení rozpočtové kázně. Šlo o předběžnou otázku, neboť bez zákonnosti rozhodnutí o vyměření odvodu nevzniklo žádné prodlení, a tudíž ani zákonný podklad pro vyměření penále. Penále ve výši 8.700.000 Kč společně se samotným odvodem v téže výši je pro stěžovatele zcela likvidační. Pokud by tuto částku byl nucen uhradit, musel by svůj závod zavřít, všechny zaměstnance propustit a vyhlásit úpadek. K takto zásadnímu důsledku měl soud přihlídnout. Stěžovatel byl zasažen krizí epidemie COVID 19 a s tím souvisejícími karanténami a vládními opatřeními. Soud neprovedl důkaz výsledkem svědka Ing. Soláře a další navrhané důkazy s nesprávným odůvodněním, že se k věci nevztahují. Pokud se tyto vztahovaly k tvrzením směřujícím proti nesprávnosti odvodu, nejde o tvrzení irelevantní k rozsahu přezkumu v této věci, neboť jde o předběžnou otázku. Přezkum zákonnosti rozhodnutí o odvodu je sice řešen v samostatném soudním řízení, nicméně to neznamená, že soud musí závěry tohoto soudního řízení přijmout za dané, neboť rozhodnutí soudu ve věci odvodu nebylo v době vydání napadeného rozsudku pravomocné.

[6] Žalovaný ve **vyjádření ke kasační stížnosti** uvedl, že penále je příslušenstvím odvodu, a proto sleduje jeho osud. Pokud bylo penále stěžovateli sděleno samostatným platebním

pokračování

výměrem, všechny jeho námitky, zda skutečně k porušení rozpočtové kázně došlo a v jakém rozsahu, musí být posouzeny v rámci přezkumu rozhodnutí o uložení odvodu, nikoliv v rámci přezkumu platebního výměru na penále, které na rozhodnutí o uložení odvodu toliko navazuje. Rozsah přezkumu platebního výměru na penále je tedy oproti přezkumu platebního výměru na odvod za porušení rozpočtové kázně limitován a je zaměřen zejména na posouzení, zda penále mělo být vůbec předepsáno, zda bylo předepsáno ve správné výši a za relevantní dobu. Krajský soud se tak správně nezabýval žalobními námitkami uplatněnými stěžovatelem v jiném soudním řízení vedeném ve věci odvodu za porušení rozpočtové kázně. Uložení odvodu za porušení rozpočtové kázně není předběžnou otázkou. Uložení odvodu a předepsání penále za prodlení s odvodem představují samostatná rozhodnutí správce daně, proti kterým lze brojit samostatnými opravnými prostředky. Rozsudek krajského soudu ve věci penále byl vydán až po nabytí právní moci rozsudku ve věci odvodu.

[7] Penále za porušení rozpočtové kázně vzniká přímo ze zákona a platební výměr správce daně na penále tak má pouze deklaratorní charakter. Zákonný vznik tohoto penále je vázán na splnění dvou předpokladů, a to porušení rozpočtové kázně a prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně. Obě podmínky byly v případě stěžovatele splněny. Soud se nemohl zabývat likvidačním charakterem uloženého penále, neboť tato námitka byla poprvé uplatněna až při jednání, a tedy po uplynutí dvouměsíční lhůty pro podání žaloby. Ani v případě součtu vyměřeného odvodu a penále nemůže jít ze strany správce daně o libovůli či nespravedlivý výpočet, neboť celková dosažená částka za odvody a penále je z logiky věci omezena, a to omezením výše odvodů a výše penále, přičemž obě pravidla byla na případ stěžovatele aplikována. Pandemie Covidu na posuzovanou věc nedopadá, neboť penále bylo vyměřeno za období předcházející pandemii koronaviru.

III. Řízení před Nejvyšším správním soudem

[8] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 17. 1. 2023, č. j. 4 Afs 32/2022-37, přerušil řízení o kasační stížnosti. Shledal totiž, že u Nejvyššího správního soudu je vedeno řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 8. 12. 2021, č. j. 15 Af 113/2017-80, který se týkal soudního přezkumu rozhodnutí žalovaného ve věci stanovení odvodu za porušení rozpočtové kázně, s nímž souvisí penále, které je posuzováno v této věci. Dále má pro rozhodnutí v této věci význam též výsledek řízení vedeného u rozšířeného senátu ve věci sp. zn. 6 Afs 292/2018, kterému byla předložena k posouzení otázka, *zda je důvodem pro zrušení rozhodnutí o penále z odvodu za porušení rozpočtové kázně zrušení rozhodnutí o odvodu, z něhož je toto penále odvozeno, ke kterému došlo až po vydání rozhodnutí o penále (tedy zda se v takových případech uplatní § 75 odst. 1 s. ř. s., či nikoli).*

[9] Nejvyšší správní soud poznamenává, že otázka zákonnosti rozhodnutí žalovaného ve věci odvodu za porušení rozpočtové kázně již byla v mezidobí správními soudy definitivně rozřešena. Shora zmíněné řízení o kasační stížnosti proti rozsudku krajského soudu č. j. 15 Af 113/2017-80 bylo zakončeno rozsudkem NSS ze dne 10. 2. 2023, č. j. 5 Afs 417/2021-40, kterým byl rozsudek krajského soudu zrušen pro vady řízení a věc byla krajskému soudu vrácena k dalšímu řízení. Následně krajský soud žalobu proti rozhodnutí žalovaného o odvodu za porušení rozpočtové kázně opět zamítl rozsudkem ze dne 13. 3. 2023, č. j. 15 Af 113/2017-119. Ke stěžovatelově kasační stížnosti pak NSS rozsudkem ze dne

8. 12. 2023, č. j. 5 Afs 55/2023-31, zrušil posledně uvedený rozsudek krajského soudu a zrušil též pro nezákonnost rozhodnutí žalovaného ve věci odvodu za porušení rozpočtové kázně.

[10] Rozšířený senát rozhodl též ve věci sp. zn. 6 Afs 292/2018, a to rozsudkem č. j. 6 Afs 292/2018-39 ze dne 28. 1. 2025 (věc „město Klatovy“). Právní názor vyslovený rozšířeným senátem je shrnut v těchto právních větech: „I. Závěry rozšířeného senátu vyslovené v usnesení ze dne 22. 10. 2019, č. j. 6 As 211/2017-88, č. 3948/2019 Sb. NSS, Peklo na Čertovině, se uplatní i na vztah odvodu za porušení rozpočtové kázně podle § 44a odst. 4 písm. b) a c) rozpočtových pravidel a penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně podle odst. 8 téhož paragrafu. II. Krajský soud při přezkumu podmíněného rozhodnutí správního orgánu vyčká výsledku řízení o žalobě proti podmiňujícímu rozhodnutí správního orgánu. III. Zrušení (změnu) podmiňujícího rozhodnutí správního orgánu pro nezákonnost z důvodů existujících již v době jeho vydání zohlední podle okolností, zejména s ohledem na procesní aktivitu stěžovatele, i Nejvyšší správní soud v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu o žalobě proti podmíněnému rozhodnutí správního orgánu.“

[11] Stěžovatel přípisem ze dne 8. 10. 2024 upozornil na to, že žalovaný v návaznosti na výše zmíněný rozsudek NSS č. j. 5 Afs 55/2023-31 rozhodnutím ze dne 6. 9. 2024 zrušil platební výměr na odvod za porušení rozpočtové kázně. Stěžovatel měl za to, že byly splněny předpoklady pro pokračování řízení v této věci.

[12] Žalovaný reagoval podáním ze dne 17. 1. 2025, v němž upozornil na potřebu vyčkat rozhodnutí rozšířeného senátu ve věci sp. zn. 6 Afs 292/2018, protože je podstatné pro posouzení důvodnosti kasační stížnosti v této věci.

[13] Stěžovatel následně zaslal dne 29. 1. 2025 další přípis, kterým sdělil, že správce daně vydal platební výměr ze dne 16. 1. 2025, č. j. 165/P/2017-1, kterým z 8.700.000 Kč na 0 Kč změnil penále za porušení rozpočtové kázně vyměřené rozhodnutími, která byla přezkoumávána rozsudkem krajského soudu napadeným kasační stížností v této věci. Stěžovatel se dotázal, zda s ohledem na to lze aplikovat postup dle § 62 s. ř. s., tj. uspokojení navrhovatele.

[14] Za těchto okolností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že důvody, pro které bylo řízení v této věci přerušeno, odpadly a výrokem I. tohoto rozsudku rozhodl, že v řízení má být pokračováno.

IV. Posouzení kasační stížnosti

[15] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná, a stěžovatel je v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen advokátem. Poté Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti dle § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů.

[16] Kasační stížnost je důvodná.

[17] V této věci jde především o posouzení otázky, zda a jakým způsobem má být zrušení rozhodnutí o stanovení odvodu za porušení rozpočtové kázně dle § 44a odst. 4 písm. c)

pokračování

zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, pro jeho nezákonnost zohledněno v soudním přezkumu na něj navazujícího rozhodnutí o stanovení penále z tohoto odvodu dle § 44a odst. 7 rozpočtových pravidel. Nejvyšší správní soud při posouzení věci vyšel z již zmíněného rozsudku rozšířeného senátu ve věci *město Klatovy*. Rozšířený senát shledal, že rozhodnutí finančních orgánů o odvodu za porušení rozpočtové kázně a o penále za prodlení s tímto odvodem jsou řetězícími se správními akty (podmiňujícím a podmíněným rozhodnutím) a při jejich soudním přezkumu je třeba vyjít ze staršího rozhodnutí rozšířeného senátu ve věci *Peklo na Čertovině*. To znamená, že zákonné rozhodnutí o vyměření odvodu za porušení rozpočtové kázně představuje podmínku zákonnosti rozhodnutí o penále. V případě, že je soudem autoritativně zjištěna nezákonnost rozhodnutí o odvodu a toto rozhodnutí je zrušeno, soud k žalobní námitce tuto nezákonnost podmiňujícího aktu v řízení o žalobě proti napadenému (podmíněnému) rozhodnutí o stanovení penále zohlední.

[18] V bodech 61 a 62 rozsudku ve věci *město Klatovy* rozšířený senát uvedl, že nic nebrání tomu, aby bylo přihlédnuto ke zrušení podmiňujícího rozhodnutí správního orgánu i v řízení o kasační stížnosti. *„Výše se rozšířený senát zabýval tím, jak postupovat v případě, kdy ke zrušení či změně podmiňujícího rozhodnutí došlo v řízení před krajským soudem, nebo pokud řízení, ve kterém k takové situaci může dojít, běželo a žalobce na to upozornil. K jeho zrušení či změně však může dojít rovněž až poté, co krajský soud rozhodl o žalobě proti podmíněnému rozhodnutí, aniž by současně byl povinen vyčkat výsledku řízení o podmiňujícím rozhodnutí. Bude se tak jednat o skutečnost, kterou krajský soud nemohl zohlednit a která zároveň může zásadně ovlivnit posouzení otázky zákonnosti podmíněného rozhodnutí správního orgánu. Základní východiska pro zohlednění nezákonnosti podmiňujícího rozhodnutí, jež je třeba uplatnit v řízení před krajským soudem, platí v modifikované podobě i v řízeních o kasační stížnosti. Rovněž řízení před Nejvyšším správním soudem je ovládáno dispoziční zásadou (§ 109 odst. 4 s. ř. s.). Stěžovatel, pokud jde o původního žalobce, proto musí v kasační stížnosti namítnout, že došlo ke zrušení či změně podmiňujícího rozhodnutí v jiném řízení, které buď bylo zahájeno až poté, co krajský soud o žalobě rozhodl, nebo o kterém se mohl dozvědět až po vydání rozhodnutí krajským soudem. Případně musí v kasační stížnosti sdělit, že podmiňující rozhodnutí může být v jiném soudním řízení zrušeno.“*

[19] Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatel v nyní projednávané věci právě takto postupoval. Již v žalobě upozornil na to, že podmiňující rozhodnutí žalovaného ve věci stanovení odvodu za porušení rozpočtové kázně napadl žalobou, o které je vedeno u krajského soudu řízení pod sp. zn. 15 Af 113/2017. Zároveň tvrdil, že absence zákonného podkladového rozhodnutí má za následek též nezákonnost nyní posuzovaného rozhodnutí žalovaného ve věci penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně. V kasační stížnosti v nyní projednávané věci pak stěžovatel opětovně namítl absenci zákonného podkladu (podmiňujícího rozhodnutí o odvodu) pro napadené rozhodnutí o penále a upozornil na to, že podal rovněž kasační stížnost proti rozsudku krajského soudu č. j. 15 Af 113/2017-80 týkajícího se odvodu za porušení rozpočtové kázně.

[20] Krajský soud ovšem postupoval rovněž správně, když v nyní posuzované věci vyčkal na rozhodnutí o žalobě proti podmiňujícímu rozhodnutí ve věci odvodu za porušení rozpočtové kázně. Ta byla zamítnuta rozsudkem ze dne 8. 12. 2021, č. j. 15 Af 113/2017-80.

V tomto ohledu tedy krajský soud v nyní posuzované věci procesně nepochybil, pokud vyšel z právě uvedeného rozsudku, kterým byly shledány nedůvodnými stěžovatelovy námitky zpochybňující zákonnost podkladového (podmiňujícího) rozhodnutí týkajícího se odvodu. Jak bylo ovšem výše rekapitulováno (bod [9] tohoto rozsudku), rozsudek krajského soudu č. j. 15 Af 113/2017-80 byl zrušen a Nejvyšší správní soud posléze rozsudkem ze dne 8. 12. 2023, č. j. 5 Afs 55/2023-31, shledal důvodnost stěžovatelovy žaloby proti rozhodnutí žalovaného ve věci odvodu za porušení rozpočtové kázně a toto rozhodnutí žalovaného zrušil pro nezákonnost.

[21] To samo o sobě postačuje pro závěr o naplnění důvodu kasační stížnosti dle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. v nyní projednávané věci. Krajský soud totiž věc nesprávně posoudil, když s odkazem na rozsudek č. j. 15 Af 113/2017-80 shledal nedůvodným žalobní bod uplatněný stěžovatelem, kterým namítal absenci zákonného podkladu v podobě podmiňujícího rozhodnutí o stanovení odvodu za porušení rozpočtové kázně pro stanovení penále za prodlení s odvodem. Napadený rozsudek krajského soudu je z tohoto důvodu nezákonný a musí být Nejvyšším správním soudem zrušen.

[22] Pokud stěžovatel upozorňoval na to, že správce daně (v návaznosti na rozsudek NSS č. j. 5 Afs 55/2023-31) vydal platební výměr ze dne 16. 1. 2025, č. j. 165/P/2017-1, kterým z 8.700.000 Kč na 0 Kč změnil penále za porušení rozpočtové kázně (výše bod [13] tohoto rozsudku), Nejvyšší správní soud uvádí, že v tomto řízení o kasační stížnosti není prostor pro zohlednění této okolnosti. Jednak je třeba upozornit na to, že v žádném případě nemůže vést k odmítnutí kasační stížnosti pro odpadnutí předmětu řízení. Rozšířený senát v usnesení ze dne 27. 2. 2024, čj. 8 Azs 172/2020-66, č. 4592/2024 Sb. NSS, rozhodl, že *„předmětem řízení o kasační stížnosti proti konečnému rozhodnutí krajského soudu je toto rozhodnutí. Dokud napadené rozhodnutí krajského soudu existuje, nelze kasační stížnost odmítnout pro odpadnutí předmětu řízení podle § 46 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního“*.

[23] V řízení o kasační stížnosti není ani místo k uplatnění institutu uspokojení navrhovatele dle § 62 s. ř. s., jak zmiňoval stěžovatel (rozsudek NSS ze dne 29. 10. 2007, čj. 8 Afs 37/2007-112). Bude tedy na krajském soudu, aby v dalším řízení po zrušení napadeného rozsudku zvážil, zda a jakým způsobem má zohlednit vydání platebního výměru ze dne 16. 1. 2025, č. j. 165/P/2017-1. V případě, že bude mít za to, že jsou navzdory dalšímu postupu správce daně ve věci penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně splněny podmínky pro meritorní rozhodnutí o žalobě proti napadenému rozhodnutí žalovaného, bude krajský soud dále zkoumat, zda zrušení (podmiňujícího) rozhodnutí žalovaného ve věci odvodu za porušení rozpočtové kázně rozsudkem NSS č. j. 5 Afs 55/2023-31 má za následek nutnost zrušit nyní napadené (podmíněné) rozhodnutí žalovaného ve věci penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně (bod 53 rozsudku rozšířeného senátu ve věci *město Klatovy*)

[24] Další námitky stěžovatele uvedené v kasační stížnosti ovšem Nejvyšší správní soud neshledal důvodnými. Napadený rozsudek krajského soudu nelze považovat za nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů. Krajský soud vystihl podstatu věci a řádně vypořádal veškeré (včas uplatněné) žalobní námitky, a to včetně námitky chybného výpočtu penále (viz bod 24. napadeného rozsudku). Kasační soud se ztotožňuje s krajským soudem, že tento se nemohl zabývat námitkou likvidační výše uloženého penále, neboť ta byla uplatněna až po uplynutí lhůty pro podání žaloby dle § 72 odst. 1 s. ř. s. (lhůta pro podání

pokračování

žaloby uplynula dne 25. 7. 2018, námitku však stěžovatel uplatnil až dne 11. 1. 2022 při jednání). Z tohoto důvodu se ani kasační soud nemohl zabývat tvrzeními stěžovatele stran likvidační výše uloženého penále (srov. § 104 odst. 4 s. ř. s. a s tím související rozsudek NSS ze dne 3. 9. 2008, č. j. 1 Afs 102/2008-39).

[25] Krajskému soudu lze přisvědčit též v tom, že námitky obsažené v návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě nelze považovat za součást žalobní argumentace. Jak uvádí komentářová literatura, „[n]ení-li vedeno řízení o žalobě proti správnímu rozhodnutí a současně lhůta pro podání žaloby již uplynula, nebo trpí-li žaloba neodstranitelnými vadami, bude návrh na přiznání odkladného účinku žalobě odmítnut pro neodstranitelný nedostatek podmínky řízení“ (viz Blažek, T., Jirásek, J., Molek, P., Pospíšil, P., Sochorová, V., Šebek, P. *Soudní řád správní - online komentář*. Praha: C. H. Beck, 2016, komentář k § 73, dostupný z právního informačního systému beck online). Z právě uvedeného je zřejmé, že též právní doktrína významově odděluje žalobní body od tvrzení zdůvodňujících návrh na přiznání odkladného účinku. Ostatně nezákonnost napadeného rozhodnutí z důvodu likvidační výše oznámeného penále ani v odůvodnění návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě stěžovatel netvrdil. Uvedl toliko, že okamžitá splatnost povinností uložených rozhodnutími správních orgánů by byla pro stěžovatele likvidační. Stěžovatel tedy nenamítal nepřiměřenost či likvidační výši uloženého penále, ale pouze ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. popisoval následek, který by pro stěžovatele v době podání jeho návrhu měl bezprostřední výkon napadeného rozhodnutí, jak přílehavě konstatoval krajský soud.

[26] Dle stěžovatele krajský soud též pochybil, když bez odůvodnění neprovedl jím navrhované důkazy uvedené v návrhu na přiznání odkladného účinku. Z výše uvedeného vyplývá, že tyto důkazy nebyl krajský soud povinen zvažovat při rozhodování o věci samé, nýbrž sloužily jako podklad pro rozhodnutí o návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku žalobě, přičemž tyto krajský soud zohlednil, jak vyplývá ze soudního spisu (viz usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 12. 7. 2018, č. j. 15 Af 37/2018–30). I přes právě uvedené se krajský soud s těmito důkazy jakož i v žalobě navrhovaným důkazem výsledkem Ing. Miroslava Solaře vypořádal a v souladu s rozsudkem NSS ze dne 28. 4. 2005, č. j. 5 Afs 147/2004–89, č. 618/2005 Sb. NSS, vysvětlil důvody, pro které tyto důkazy neprováděl (viz bod 26. napadeného rozsudku). V posuzované věci tedy zdejší soud neshledal žádné opomenuté důkazy.

IV. Závěr a náklady řízení

[27] Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost důvodnou, napadený rozsudek proto zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 část věty první před středníkem s. ř. s.). V něm bude krajský soud vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku.

[28] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí o věci samé (§ 110 odst. 3 věta první s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. února 2025

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu